

get får mulighed for grundigt at tage stilling til, om det er det, vi vil, samt hvilke forbehold man som minimum må forlange.

Nu er det regeringens selvstændige kompetence at indgå i et internationalt samarbejde på mellemstatsligt niveau inden for visse rammer. Og vi er da godt klar over, at regeringen ikke har handlet mod et flertal i Folketinget med beslutningen om at søge observatørstatus, men der er mildt sagt en del problemer ved Schengenaf-talen, og det er derfor overordentlig vigtigt, at regeringen tager det lidt med ro.

Jeg vil koncentrere mig om problemerne med den nordiske pasunion og den såkaldte varme forfølgelse over den dansk-tyske grænse.

Det er afgørende for SF, at den nordiske pasunion ikke kommer i fare. Men ser man på de svar, som justitsministeren har givet Schengenlandene, så fremtræder det, som om man kommer med en række besværgelser, der muligvis ikke vil holde vand, når forhandlingerne er afsluttet. Samtidig står vi uforstående over for, hvorfor man i regeringen har haft så forfærdelig travlt med at få sendt svarene af sted, at man end ikke ville overlade det til det nyvalgte Folketing at tage stilling til selve sagen og de danske svar.

I SF stiller vi os tvivlende over for, at de nordiske lande reelt har accepteret og synes, det er en god idé, at Danmark søger om observatørstatus i Schengen. Vi fortolker de nordiske regeringers holdning således, at de har taget det til efterretning, for de kunne ikke andet.

Hvorfor har regeringen ikke ventet, til de nordiske landes forhold til EU er afklaret? Og er det egentlig forkert at fortolke den danske ansøgning således, at Danmark indirekte pålægger de nordiske lande at opfylde de krav, Schengenlandene stiller nu – eller i fremtiden måtte stille – til de ydre grænser? Og gør de ikke det, så ryger den nordiske pasunion. Jeg forstår, at ministeren i dag reelt har givet de nordiske lande vortet; det vil jeg gerne have bekræftet.

SF er ikke imod politisamarbejde over landegrænserne, tværtimod. Den internationale kriminalitet er så avanceret, at det er nødvendigt med internationalt samarbejde. Og vi har accepteret, at den danske befolkning i 1986 mod vores protest stemte ja til det indre marked, og dermed stemte danskerne ja til principperne om fri bevægelighed over grænserne for kapital, varer, tjenesteydelser og personer – og uden grænsekontrol. Det er en katastrofe, men sådan er det. Derfor føler vi os pisket til at bistå med at af-

hjælpe de problemer, som Danmark derved er løbet ind i.

EU-grænsekontrolkonventionen er et eksempel på en pragmatisk løsning, som vi er indstillet på at acceptere. Og konventionen, når den vedtages, løser de fleste problemer, som Danmark står over for i relation til Tyskland. Det er en konvention, som netop ikke vedrører politisamarbejdet.

Det er for SF et stort problem, at man på nogen måde tilslutter sig princippet om varm forfølgelse, og jeg må derfor spørge justitsministeren, om han nu også rigtig har overvejet grundlovens § 20 om suverænitetssafgivelse. Ved varm forfølgelse kan der som bekendt være tale om, at tysk politi kan drage bevæbnet over grænsen i jagten på en forbyrder, men hvor langt må han komme ind, før reglerne i § 20 burde være blevet fulgt? Der er vel enighed om, at Rådhuspladsen i København ikke er omfattet af reglerne om varm forfølgelse, men hvad med Haderslev?

Jeg er klar over, at den konkrete erklæring ikke er udarbejdet, men det er da uhyre væsentligt, hvordan den udformes. Svaret til Schengenlandene vedrørende den varme forfølgelse kan nemlig læses på flere måder. Den negative version giver det indtryk, at Danmark ikke vil fremsætte nogen særlige krav om forbehold eller på anden måde skrappe begrænsninger af retten til varm forfølgelse; Danmark er rede til alt!

I dag har justitsministeren tilkendegivet, at regeringen vil stille skrappe krav til omfanget af den varme forfølgelse, og det er helt fint. Men hvorfor har justitsministeren ikke svaret Schengenlandene det samme? Ville det give et dårligt klima? Jeg fatter heller ikke, at f.eks. Det Konservative Folkeparti med de aner, de har i modstandsbevægelsen, har accepteret dette svar.

Jeg tvivler på, at der ville være ro i baglandet, hvis en anholdelse skete på dansk jord med fysisk medvirken fra tysk politi. Nu har vi jo hørt, det ikke kommer til at ske, men svaret til Schengenlandene var et andet.

Dansk Politiforbund har jo også ved flere lejligheder givet udtryk for stor modvilje mod den her mulighed. Politiforbundets krav er ordentlige bevillinger til f.eks. radiomateriel, så de kan stå i direkte kontakt med det tyske politi og tage over, når der bliver tale om forfølgelse over grænserne. Taler man med Dansk Politiforbund, står de uforstående over for, at det skulle være nødvendigt med tiltrædelse af Schengenaf-talen,